

Boži i knjiga

joi, 18 ianuarie 2018

Prije deset godina, u jednom selu u Austriji župnik je prije Boži a podijelio vjernicima brojeve od jedan do dvadeset i tri.

Svatko je od tih vjernika stavio broj na svoju kuću. Prvog decembra bi se selo skupilo pred kućom onoga koji ima broj jedan. Pjevali bi, nazdravili bi i pomolili se. Sljedeći dan kod onoga koji ima broj dva...i sve tako do broja dvadeset i tri. Broj dvadeset i četiri bi stavili na Crkvu jer bi se tog datuma svi skupili ispred Isusovog doma i s Njim proslavili Boži .

Eto kako nam najljepša svetkovina u godini može produžiti radost, tako da nam ne traje samo kalendaristi ki jedan Dan nego cjelih mjesec dana! Tu je negdje tajna kako doživjeti i osjetiti Boži ! ...ako se svaka obitelj malo potruži, ako svatko od nas donese svoj doprinos da drugome pomogne doživjeti prisutnost Boga. Tu se prihvaća i Ivanov poziv: pripravite put Onomu koji dolazi!

Naravno, mi ne trebamo preuzimati tu običaj jer imamo i mi naše koji su preljepi! Zar nije isto to smisao zornica da nas okuće cijeli mjesec da bi se doživjeli kao braća, kao sinovi istoga oca.

Postoje u katoličkoj crkvi divni poticaji za dobro proživljen Boži . Jedan od njih je post. Možda puno nas ne znamo ali tokom posta kada se katolici odriču od puno toga i otvaraju srca za drugoga...tada se diljem svijeta skupi više od 60% cjelo-kupne pomoći koju ovaj svijet pruža siromasima. Da, braćo od nas katolika. Baš prije Boži a. Taj je post i odreknuće nekako poruka ovom svijetu koji nam kroz televiziju govori samo o odjeći i hrani...da mi nismo toliko glupi...da je uvijek više od toga. Da je uvijekova prva odjeća, onda kada ga je Bog stvorio, bila zapravo njegovo srce.

Drugi je predivni poticaj molitva, a tu se pronalazi i čitanje Svetoga Pisma. Puno puta župnici govore: čitajte Bibliju! Ja bih se danas usudio reći: čitajte Bibliju! Samo čitajte! Nekako smo zaboravili taj divan osjećaj kada sjednemo za stol u tihoj svojoj kući...stavimo pokraj nas topli čaj i par kola i a...uzmemo knjigu u ruke i na dostojanstven način pružamo Bogu priliku da nahrani našu pamet i srce kroz sveto čtivo. Pa zar ima lijepše slike od katolika koji je istovremeno i pametan i pun Duha Božjega! Pa zar ima lijepše situacije u kojoj bi željeli da nas zateknu naša djeca?... Pa zar smo zaboravili riječi i svetoga Pavla: svi smo mi apostoli i kraljevsko svećenstvo!

Ovom prilikom želim svima vama, posebno domaćinima ovog linka, redakciji Hrvatske granice, našem zastupniku Slobodanu Gheri, našem veleposlaniku Davoru Vidiću, profesoru u miru Milji Radanu, našim župnicima, profesorima, tamburašima i svim čitateljima BLAGOSLOVJEN BOŽI !

Dr. theol. Davor Lucacela

